

Писанието даже е казано, да любите враговетъ си. Лошитъ мисли и желанія сж врагове на човѣка, които трѣбва да обичате, за да се освободите отъ тѣхъ. Хиляди и милиони начини има, чрезъ които човѣкъ може да се справи съ своитѣ мисли и желанія. Колкото сж формитѣ на любовта, по толкова начини човѣкъ може да се справи съ своя вътрешенъ животъ, изявенъ чрезъ неговитѣ мисли, чувства и желанія. Ще кажете, че човѣкъ самъ създава формитѣ на своитѣ мисли и желанія. — Човѣкъ създава само външната имъ опаковка, т. е. дрехитѣ имъ, а самитѣ мисли и желанія, въ различни форми, идатъ отъ други свѣтове. Тѣ посещаватъ човѣка, прекарватъ известно време при него и го напушатъ. За да не изпада въ заблуждения, човѣкъ трѣбва да различава произхода и характера на мислитѣ и чувствата си. Като прави сравнение между проявитѣ си, той казва: Отиде първата любовъ! Нѣма да се върне вече. Значи, той намира разлика между първата и втората си любовъ.

Казвате: Какво бѣше едно време! Каква любовъ имахъ! Любовъ, която се мѣни, не е истинска. Ти си обичалъ дрехата на човѣка. Щомъ съблѣче новата си дреха и облѣче старата, ти не го обичашъ. Това не е любовъ. Не се заблуждавайте отъ външнитѣ форми на нѣщата, нито отъ тѣхната привидностъ. Изучавайте живота въ неговата дълбочина.

Като ученици, вие трѣбва да разбирате